

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§4-6.4

A1.

α.

Σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζει ο Μαντίθεος

1) – β: ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ

2) – β: οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας

3) – β: Ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἰππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθὲς ἐστίν· (ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἰππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν)

β.

1) Με την αντωνυμία «**ἡμᾶς**» εννοείται ο Μαντίθεος και ο αδελφός του, ενώ με την αντωνυμία «**ἐκεῖνοι**» εννοούνται οι Τριάκοντα τύραννοι.

2) Με τη συγκεκριμένη φράση ο Μαντίθεος αναφέρεται στην εξαιρετικά δύσκολη περίοδο για τους Τριάκοντα λόγω της λαϊκής οργής και των εσωτερικών διενέξεών τους.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Δήμου καταλύσεως ἀπολογία §§13-14

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται, όπως και το αρχαίο διδαγμένο κείμενο, στη βίαιη συμπεριφορά των Τριάκοντα απέναντι στους Αθηναίους μετά την ανατροπή της δημοκρατίας, αλλά και στις αποστάσεις που θέλουν να κρατήσουν από το τυραννικό καθεστώς οι δύο ομιλητές. Επίσης, διαπιστώνει κανείς την κοινή κατηγορία εναντίον των δύο *δοκιμαζομένων*: η συνεργασία με τους Τριάκοντα. Επιπλέον, θα μπορούσαν να αναζητηθούν ομοιότητες ως προς το ύφος, αλλά και την προσπάθεια των δύο ομιλητών να κερδίσουν την εύνοια των βουλευτών.

B4. πατήρ, ἤλθομεν-κατελθεῖν, ἡμέραις, μετέχειν-ἔχοντες, ἐγγεγραμμένοι

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Κατὰ Ἐρατοσθένους §§92-94.1

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Θέλω να κατεβώ από το βήμα, αφού πρώτα θυμίσω μερικά στις δύο μερίδες των πολιτών, και στη μερίδα της πόλης και στη μερίδα του Πειραιά, έτσι ώστε να ψηφίσετε όλοι έχοντας για κριτήρια αυτά

Θα κατεβώ από το βήμα, αφού υπενθυμίσω μερικά ακόμη και στους δυο, και στους ολιγαρχικούς δηλαδή και στους δημοκρατικούς, για να πάρετε την ορθή απόφαση έχοντας ως παράδειγμα τις

που υποφέρατε εξαιτίας τους. Πρώτα πρώτα, όσοι μείνατε στην πόλη, συλλογιστείτε ότι αυτοί ασκούσαν πάνω σας μια τόσο σκληρή εξουσία, ώστε ήσασταν αναγκασμένοι να διεξάγετε με τους αδελφούς και τους γιους και τους συμπολίτες σας ένα τέτοιο πόλεμο, όπου, μολονότι έχετε ηττηθεί, βρίσκεστε στην ίδια μοίρα με τους νικητές, ενώ, αν νικούσατε, θα γινόσασταν δούλοι των Τριάντα. Αυτοί, με τις πολιτικές τους αυθαιρεσίες, μεγάλωσαν τις ιδιωτικές τους περιουσίες, ενώ εσείς, με τον εμφύλιο πόλεμο, τις έχετε ελαττώσει. Γιατί, φυσικά, δε θεωρούσαν απαραίτητο να συμμετέχετε στα διάφορα κέρδη, ενώ σας ανάγκαζαν να συμμερίζεστε τις ευθύνες που τους καταλόγιζαν. Και έφτασαν σε τέτοιο βαθμό κυνισμού, ώστε δεν κέρδιζαν την αφοσίωσή σας μοιράζοντάς σας από τα αγαθά τους, αλλά πίστευαν ότι αποχτούσαν την εύνοιά σας μεταδίδοντάς σας τα αίσχη τους.

Μτφρ. Ν.Χ. Χουρμουζιάδης. χ.χ.

Γ4.

α.

παραδείγματα: είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο *συμφοράς* (από το *έχοντες*).

πόλεμον: είναι σύστοιχο αντικείμενο στο απαρέμφατο *πολεμεῖν*.

τούτοις: είναι αντικείμενο στο ρήμα *έδουλεύετε*.

τῶν ἀγαθῶν: είναι αντικείμενο στη μετοχή *κοινοῦμενοι*.

ὕμᾱς: είναι αντικείμενο στο ρήμα *έκτῶντο*.

β.

συμφορές που έγιναν εξαιτίας αυτών εδώ σε σας. Και πρώτα λοιπόν, όσοι είσθε ολιγαρχικοί σκεφθείτε ότι τόσο δεινοπαθήσατε από αυτούς εδώ, ώστε εξαναγκασθήκατε να κάνετε τέτοιο πόλεμο εναντίον των αδελφών σας και των παιδιών και των συμπολιτών σας, στον οποίο, αν και ηττηθήκαμε, έχετε τα ίδια δικαιώματα με τους νικητές, αν όμως επικρατούσατε, θα εξακολουθούσατε να είσθε σ' αυτούς (τους τυράννους) δούλοι. Κι αυτοί τις ιδιωτικές περιουσίες τους θα μπορούσαν να τις μεγαλώσουν, εκμεταλλευόμενοι εσάς, ενώ εσείς εξαιτίας του μεταξύ σας αλληλοσπαραγμού τις μειώσατε. Γιατί, δεν αξίωναν να ωφελείσθε και σεις μαζί τους αλλά σας υποχρέωναν να συκοφαντείσθε μαζί τους, αφού έφτασαν σε τέτοιο βαθμό αλαζονείας, ώστε σας θεωρούσαν πιστούς όχι με το να σας δίνουν μέρος από τα αγαθά τους, αλλά σας λογάριαζαν για δικούς τους με το να σας μεταδίδουν μέρος από τα αίσχη τους.

Μτφρ. Γ. Α. Ράπτης. 2003.

ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε: Η δευτερεύουσα (ονοματική) ειδική πρόταση εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο ὅτι (αντικειμενική κρίση) κι εκφέρεται με οριστική παρατατικού (ἤρχεσθε), η οποία δηλώνει κάτι πραγματικό.